

نهمین کنگره ملی مهندسی شیمی ایران

دانشگاه علم و صنعت ایران
۳-۵ آذر ماه ۱۳۸۳

تعیین شرایط بهینه تولید بیوسورفکتانت ها به منظور استفاده در تکنولوژی ازدیادبرداشت میکروبی نفت

منوچهره وثوقی^۱، ایران عالم زاده^۱، احسان کارشکی^{۲*}

۱. عضو هیات علمی دانشکده مهندسی شیمی و نفت دانشگاه صنعتی شریف

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی شیمی-بیوتکنولوژی

vossoughi@sharif.edu

alemzadeh@sharif.edu

kareshki@mehr.sharif.edu

چکیده

یکی از روشهای ثالثیه ازدیادبرداشت نفت، روش میکروبی است. چندین مکانیزم برای این فرایند پیشنهاد شده است که شامل مکانیزم های تولید گاز، تولید اسید، تولید بیوسورفکتانت، تولید بیوپلیمر و انسداد انتخابی می باشد. یکی از مهمترین این مکانیزم ها، تولید بیوسورفکتانت است. در این مطالعه به منظور بررسی اثرات چهار پارامتر (منبع کربن، غلظت نمک، منبع نیتروژن، منبع فسفر) که می توانند تولید بیوسورفکتانت را تحت تاثیر قرار دهند یک سری آزمایشات بر اساس روش آماری تاگوچی طراحی شده است. نتایج نشان می دهد که منبع کربن دارای بیشترین تاثیر در تولید بیوسورفکتانت است.

کلمات کلیدی: ازدیادبرداشت میکروبی، بیوسورفکتانت، روش تاگوچی

مقدمه

پس از استخراج نفت به روش های اولیه و ثانویه هنوز مقدار نسبتا زیادی از نفت در خلل و فرج موجود در سنگ سازند مخزن باقی می ماند. مشخص گردیده است که به وسیله روشهای رایج ازدیاد برداشت نهایتا چیزی بین ۳۰ تا ۵۰ درصد از نفت اولیه از مخزن خارج می گردد [۱]. یکی از روشهای ثالثیه ازدیاد نفت که اخیرا به شدت مورد توجه قرار گرفته است روش ازدیاد برداشت میکروبی می باشد. این روش دارای قدمتی در حدود نیم قرن می باشد که پیشگامان اولیه به کارگیری آن کشورهای اروپای شرقی بوده اند اما هم اکنون این روش به صورت صنعتی در برخی از کشورهای دیگر نیز مورد استفاده قرار می گیرد [۲].

چندین مکانیزم گوناگون برای فرایند ازدیاد برداشت میکروبی پیشنهاد شده است که مهمترین آنها عبارتند از: تولید گاز، تولید اسید، تولید بیوسورفکتانت، تولید بیوپلیمر، انسداد انتحالی، شکسته شدن هیدروکربن های سنگین و تولید هیدروکربن های سبکتر و... [۳ و ۲]. یکی از مهمترین مکانیزم ها تولید بیوسورفکتانت ها می باشد. بیوسورفکتانت ها باعث کاهش کشش بین فاز نفت و سنگ سازند می شوند. از طرفی دیگر این مواد با ایجاد حالت تعلیق در نفت باعث سهولت جدایش فیلم نفت از سنگ می شوند [۴ و ۱]. به طور کلی سورفکتانت ها از یک قسمت آب دوست تشکیل شده است که این قسمت از جنس اسید آمینه، پپتید، آنیون یا کاتیون، مونو، دی و یا پلی ساکارید می باشد. قسمت دیگر این ترکیبات عموما از ترکیبات آب گریزی همانند اسید چرب اشباع و غیر اشباع یا هیدروکسیله ساخته شده است بیوسورفکتانت ها می توانند به وسیله میکروارگانیزم های تجزیه کننده هیدروکربن ها به صورت خود به خود و پیوسته تولید شوند و در محیط رها گردند و عملکرد آنها نیز غالبا تابعی از نوع هیدروکربن جذب شده می باشد. علاوه بر این بیوسورفکتانت ها بر اثر رشد میکروارگانیزم ها در محلول های دیگری مانند گلوکز، ساکاروز، گلیسرول و یا اتانول تولید می شوند [۵ و ۶].

سه استراتژی کلی برای استفاده از بیوسورفکتانت ها در فرایند ازدیاد برداشت میکروبی وجود دارد. این سه استراتژی عبارتند از:

۱- تولید بیوسورفکتانت ها در فرمانتورها و در شرایط کنترل شده و سپس تزریق این مواد در حین فرایند سیلاب زنی به داخل مخزن نفت. این روش تحت عنوان روش خارج از محل شناخته می شود و نسبتا گران است.

۲- تزریق مواد مغذی به مخزن و تحریک میکروارگانیزم های موجود در مخزن. البته در این روش میکروارگانیزم های موجود در مخزن حتما باید قادر به تولید بیوسورفکتانت باشند.

۳- تزریق مواد مغذی و همچنین میکروارگانیزم ها به داخل مخزن. در این روش از میکروارگانیزم های جدا شده از نواحی مختلف که توانایی تولید بیوسورفکتانت و رقابت با میکروارگانیزم های مقیم در مخزن را دارند استفاده می شود. روش های دوم و سوم به فرایندهای در جای ازدیاد برداشت میکروبی معروف هستند [۷]. معمولا عوامل متعددی در تولید بیوسورفکتانت در شرایط مخزن تاثیر گذار هستند از جمله: اکسیژن، دما، غلظت نمک، PH، وجود مواد مغذی از جمله منبع کربن، نیتروژن و فسفات و... در این تحقیق اثرات تعدادی از این عوامل در تولید بیوسورفکتانت ها مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روشها

از یک گونه باکتری لیکنی فورمیس موجود در مرکز تحقیقات بیوشیمی و محیط زیست دانشگاه صنعتی شریف استفاده شده است. این باکتری بی هوازی اختیاری و گرم منفی می باشد. نفت مورد استفاده، از پالایشگاه تهران تهیه گردیده است. تمام مواد مورد استفاده شامل نوترینت براث، نیترات آمونیوم، فسفات پتاسیم، گلوکز و سایر مواد از محصولات شرکت مرک بوده اند. ملاس مورد استفاده نیز حاوی ۵۵ درصد شکر بوده است.

به منظور بررسی اثر عوامل گوناگون موثر بر تولید بیوسورفکتانت از روش آماری تاگوچی، که روش مناسب و سیستماتیک برای بررسی همزمان اثر چندین فاکتور بر یک پارامتر می باشد، استفاده شده است. در این روش از آرایه های متعامد برای طراحی آزمایشات به منظور بررسی تعداد زیادی فاکتور با تعداد کمی آزمایش استفاده می شود. بعد از انتخاب فاکتورهای مناسب و سطوح آنها، آرایه متعامد مناسب انتخاب می گردد [۸].

در این آزمایش اثر فاکتورهای زیر بر میزان تولید سورفکتانت مورد بررسی قرار گرفته است :

۱- منبع کربن

۲- غلظت منبع نیتروژن در فاز آبی

۳- غلظت منبع فسفات در فاز آبی

۴- غلظت نمک در فاز آبی

جدول ۱ فاکتورهای مورد بررسی و سطوح آنها را نشان می دهد. همچنین جدول های ۲ و ۳ آرایه L۱ مورد استفاده در این آزمایش و ترکیب محیط کشت در هر آزمایش را نشان می دهند.

کشش سطحی در شروع و انتهای آزمایش به وسیله یک تنسیومتر مدل k8 و ساخت شرکت kruss آلمان اندازه گیری شد.

جدول ۱- فاکتورها و سطوح سه گانه به کاررفته در آزمایش ها

فاکتور	منبع کربن	NH ₄ NO ₃ %	KH ₂ PO ₄ %	NaCl%
سطح اول	نفت	۰/۳	۰	۲
سطح دوم	ملاس (۳٪)	۰/۱۵	۰/۱	۵
سطح سوم	گلوکز (۱/۷٪)	۰	۰/۲	۸

جدول ۲- آرایه متعامد L۱ تاگوچی

شماره آزمایش	فاکتور اول	فاکتور دوم	فاکتور سوم	فاکتور چهارم
۱	سطح اول	سطح اول	سطح اول	سطح اول
۲	سطح اول	سطح دوم	سطح دوم	سطح دوم
۳	سطح اول	سطح سوم	سطح سوم	سطح سوم
۴	سطح دوم	سطح اول	سطح دوم	سطح سوم
۵	سطح دوم	سطح دوم	سطح سوم	سطح اول
۶	سطح دوم	سطح سوم	سطح اول	سطح دوم
۷	سطح سوم	سطح اول	سطح سوم	سطح دوم
۸	سطح سوم	سطح دوم	سطح اول	سطح سوم
۹	سطح سوم	سطح سوم	سطح دوم	سطح اول

 جدول ۳- طراحی آزمایش ها براساس آرایه متعامد L_9 تاگوچی

شماره آزمایش	منبع کربن	$NH_4NO_3\%$	$KH_2PO_4\%$	$NaCl\%$
۱	نفت	۰/۳	۰	۲
۲	نفت	۰/۱۵	۰/۱	۵
۳	نفت	۰	۰/۲	۸
۴	ملاس	۰/۳	۰/۱	۸
۵	ملاس	۰/۱۵	۰/۲	۲
۶	ملاس	۰	۰	۵
۷	گلوکز	۰/۳	۰/۲	۵
۸	گلوکز	۰/۱۵	۰	۸
۹	گلوکز	۰	۰/۱	۲

روش انجام آزمایش

برای انجام آزمایشات از ۹ ارلن دردار با حجم ۲۵۰ سی سی استفاده شده است. علت انتخاب ارلن های دردار نزدیک کردن شرایط به شرایط بی هوازی می باشد. در هر یک از ارلن ها براساس جدول تاگوچی ۲۰۰ سی سی محیط کشت افزوده شد. پس از آن به هر یک از ارلن ها ۱٪ محلول مواد اندک که ترکیب آنها در جدول ۴ آمده است اضافه گردید. در نهایت به هر یک از ارلن ها ۵۰ سی سی نفت خام اضافه شد. پس از اتوکلاو کردن ارلن ها، عمل تلقیح میکروبی باکتری باسیلوس لیکنی فورمیس از پیش کشت نوترینت برات به صورت استریل انجام گردید و ارلن ها برای مدت چهارروز در شیکر انکوباتور با دمای ۴۵ درجه سانتیگراد و دور ۹۰ rpm قرار داده شدند. بعد از این مدت پارامترهای مورد نظر اندازه گیری می شوند.

جدول ۴- ترکیب محلول مواداندک [۹]

مقدار (گرم در لیتر)	مواد
۱/۰	EDTA
۳/۰	MnSO ₄
۰/۱	FeSO ₄
۰/۱	CaCl ₂
۰/۱	CoCl ₂
۰/۱	ZnSO ₄
۰/۰۱	CuSO ₄
۰/۰۱	AlK(SO ₄) ₂
۰/۰۱	H ₃ BO ₃
۰/۰۱	Na ₂ MoO ₄

بحث و نتیجه گیری

در این آزمایش درصد کاهش کشش سطحی به عنوان اصلی ترین پاسخ مورد بررسی قرار گرفت. جدول ۵ میزان کشش سطحی ابتدایی و درصد کاهش آن را در انتهای آزمایش نشان می دهد.

جدول ۵- نتایج مربوط به کاهش کشش سطحی

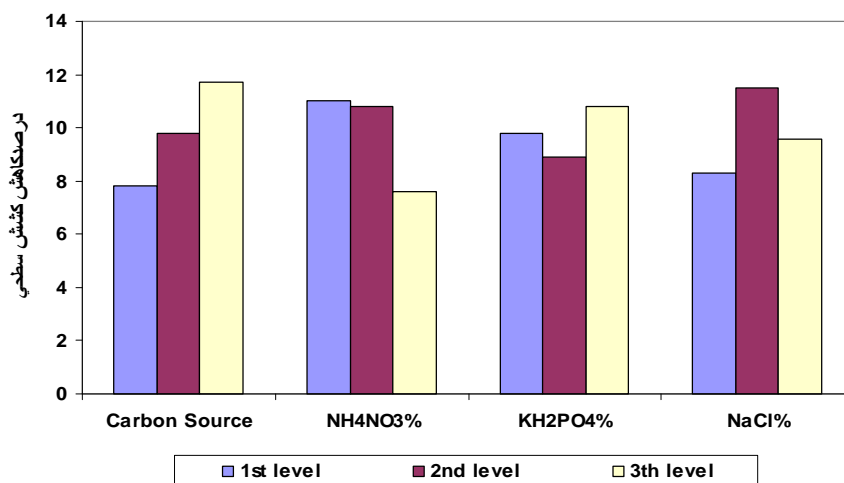
شماره آزمایش	منبع کربن	NH ₄ NO ₃ %	KH ₂ PO ₄ %	NaCl%	کشش سطحی ابتدایی (dyne/cm)	درصد کاهش کشش سطحی
۱	نفت	۰/۳	۰	۲	۵۳/۵	۷/۵
۲	نفت	۰/۱۵	۰/۱	۵	۵۰/۲	۹/۶
۳	نفت	۰	۰/۲	۸	۵۳/۵	۶/۴
۴	ملاس	۰/۳	۰/۱	۸	۵۰/۶	۹/۹
۵	ملاس	۰/۱۵	۰/۲	۲	۴۸/۴	۱۰/۳
۶	ملاس	۰	۰	۵	۵۶	۹/۳
۷	گلوکز	۰/۳	۰/۲	۵	۵۴/۴	۱۵/۶
۸	گلوکز	۰/۱۵	۰	۸	۵۷/۳	۱۲/۴
۹	گلوکز	۰	۰/۱	۲	۵۳/۸	۷/۲

به منظور بررسی هر یک از فاکتور ها و چگونگی اثر گذاری این فاکتور ها بر روی تغییرات کششی سطحی، اثر عمده هر یک از عوامل چهارگانه در سطوح مختلف آنها محاسبه و در جدول ۶ آمده است.

جدول ۶- مجموع و میانگین هر یک از فاکتورها

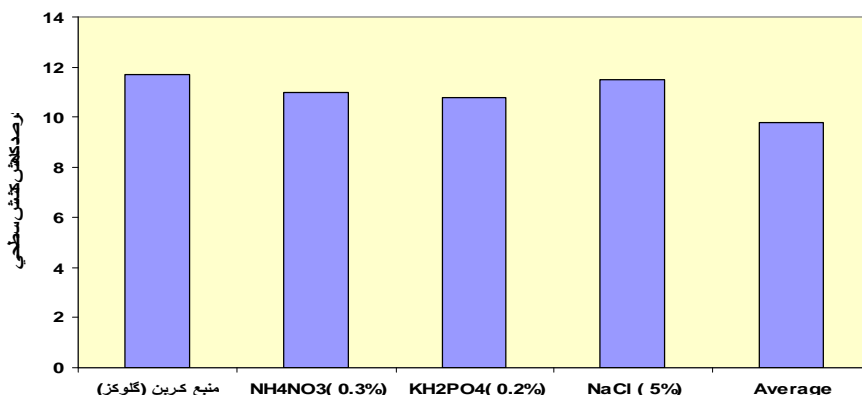
فاکتور	منبع کربن		NH ₄ NO ₃ %		KH ₂ PO ₄ %		NaCl%	
	متوسط	مجموع	متوسط	مجموع	متوسط	مجموع	متوسط	مجموع
سطح اول	۷/۸	۲۳/۵	۱۱	۳۳	۹/۷	۲۹/۲	۸/۳	۲۵
سطح دوم	۹/۸	۲۹/۵	۱۰/۸	۳۲/۳	۸/۹	۲۶/۷	۱۱/۵	۳۴/۵
سطح سوم	۱۱/۷	۳۵/۲	۷/۶	۲۲/۹	۱۰/۸	۳۲/۳	۹/۶	۲۸/۷

نمودار میله ای مربوط به نتایج موجود در جدول ۶ در شکل ۱ نمایش داده شده است.

شکل ۱- نمودار میله ای اثر سطوح فاکتورهای مختلف بر کاهش کشش سطحی

شکل ۲ شرایط بهینه را برای کاهش کشش سطحی نشان می دهد.

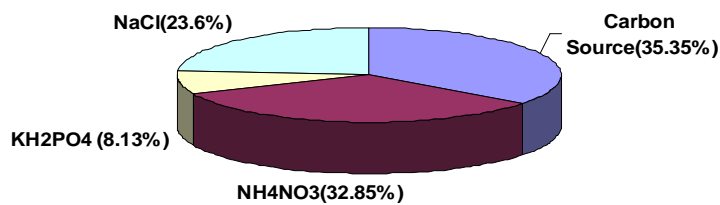
شکل ۲- سطوح بهینه برای کاهش کشش سطحی

به منظور بررسی درصد سهم هر یک از فاکتورها در کاهش کشتش سطحی از تحلیل واریانس استفاده گردیده است. جدول ۷ این تحلیل را نشان می دهد

جدول ۷- آنالیز واریانس در مورد نتایج در مورد کاهش کشتش سطحی

فاکتور	درجه آزادی	مجموع مربعات	مربع میانگین	سهم
منبع کربن	۲	۲۲/۸۲	۴۱/۱۱	۳۵/۳۵
NH ₄ NO ₃ %	۲	۲۱/۲۱	۱۰/۶۱	۳۲/۸۵
KH ₂ PO ₄ %	۲	۵/۲۵	۲/۶۳	۸/۱۳
NaCl%	۲	۱۵/۲۹	۷/۶۵	۲۳/۶۸
مجموع	۸	۶۴/۳۳	۳۲/۳	۱۰۰

شکل ۳ درصد سهم هر یک از فاکتورها را در کاهش کشتش سطحی نشان می دهد.

شکل ۳- درصد سهم هر یک از فاکتورها در کاهش کشتش سطحی

بحث و نتیجه گیری

با توجه به نتایج به دست آمده می توان به نتایج زیر رسید:

۱- با توجه به نتایج منبع کربن مهمترین فاکتور در تولید بیوسورفکتانت ها و کاهش کشتش سطحی می باشد. با توجه به شکل ۱ ملاحظه می گردد که بیشترین میزان تولید بیوسورفکتانت در حالتی رخ داده است که رشد بر روی گلوکز صورت گرفته است که با توجه به راحتی هضم و تخمیر این ماده نسبت به سایر کربوهیدرات ها و هیدروکربن ها این موضوع قابل پیش بینی بود. در مورد رشد بر روی ملاس میزان کشتش سطحی تقریباً در هر سه آزمایش نزدیک به یکدیگر می باشد. میزان تولید بیوسورفکتانتها در حالتی که تنها منبع کربن نفت بوده است، با توجه به اینکه میزان رشد بر روی نفت ضعیف تر از رشد بر روی گلوکز و ملاس می باشد قابل توجه می باشد.

به طور کلی می توان گفت که افزودن یک کربوهیدرات در فرآیند ازدیادبرداشت میکروبی ضروری به نظر می رسد. از میان کربوهیدرات های موجود گلوکز احتمالاً بهترین انتخاب می باشد، اما به علت اینکه کربوهیدرات باید درمقادیر زیادی تزریق گردد، استفاده از گلوکز غیراقتصادی و غیرمنطقی خواهد بود. بنابراین به عنوان یک جایگزین مناسب از ملاس که علاوه بردارابودن ترکیبات قندی، حاوی ترکیبات نیتروژنی و سایر مواد می باشد استفاده می گردد.

۲- با دقت در نتایج می توان به این نتیجه رسید که افزودن نیتروژن تأثیری فوق العاده زیادی در رشد سلولی و کاهش کشش سطحی دارد به طوریکه درصد اهمیت نیتروژن هم سطح منبع کربن است. علت این امر این است که در ترکیب اکثر سورفکتانت ها نیتروژن به عنوان یک ترکیب اصلی وجود دارد. البته اهمیت افزودن منبع نیتروژن در مورد رشد بر روی ملاس اندکی کم تر می باشد که این امر را می توان به علت وجود برخی ترکیبات نیتروژنی در ملاس دانست. اما اهمیت افزودن ترکیبات نیتروژنی به خوبی در موردی که منبع کربن گلوکز و یا نفت می باشد مشخص می باشد. در فرایندهای ازدیادبرداشت میکروبی استفاده از ترکیبات نیتراتی شدیداً توصیه می گردد. زیرا این ترکیبات را می توان جایگزین خوبی برای اکسیژن به عنوان اکسید کننده در شرایط بی هوازی مخزن دانست. علاوه بر این ثابت گردیده است که افزودن ترکیبات نیتراتی مانع رشد باکتری های احیا کننده سولفات، که باعث ترشی نفت و خوردگی تجهیزات می شوند و از طرفی مانع رشد مناسب باکتری های تزریقی می شوند، می باشد [۱].

۳- منبع فسفر دارای نقش کمتری نسبت به سایر فاکتورها در تولید بیو سورفکتانت و کاهش کشش سطحی می باشد. البته این نکته قابل توجه است که وجود مقداری ترکیبات فسفری در محیط کشت به منظور رشد سلولی کاملاً ضروری می باشد زیرا در صورتی که میکروارگانیزم قادر به رشد مناسب نباشند ممکن است بسیاری از متابولیت های مناسب را تولید ننماید.

۴- غلظت نمک دارای نقش قابل توجهی در فرآیندهای ازدیاد برداشت میکروبی می باشد. به نظر می رسد میزان بهینه نمک برای باکتری لیکنی فورمیس حدود ۵ درصد می باشد. در عمل در فرایندهای ازدیادبرداشت میکروبی با توجه به شوری بسیار بالای مخازن نفتی، استفاده از باکتری های نمک دوست ضروری است.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از شرکت مهندسی و توسعه نفت که در تامین بخشی از هزینه انجام آزمایشات همکاری نموده اند و همچنین از کارکنان مرکز تحقیقات مهندسی بیوشیمی و محیط زیست دانشگاه صنعتی شریف قدردانی می شود.

منابع و مراجع

1. McInerney M.J, Han S.O, Maudgalya S, Moutakki H, Folmsbee M, Knapp R, Nagle D, Jackson B.E, Staudt M, Frye w, " Development of more effective biosurfactant for enhanced oil recovery", University of Oklahoma, January 2003.
2. Grethe Kjeilen, *RF*, " MEOR (Microbial Enhanced Oil Recovery), Microbial Developments in the Oil Industry, Institute of Petroleum, Nov 21-22, 2000.
3. Bryant, R.S and Douglas, J, "Evaluation of Microbial Systems in Porous Media for EOR" SPE Paper 16284, 1988.
4. Banat, I.M., Biosurfactant Production and Possible Uses in Microbial Enhanced Oil Recovery and Oil Pollution Remediation: A Review, *Bioresource Technol.*, 1995, vol. 51, pp. 1-12.
5. Geirgiou G, Lin S, Sharma M.M, "Surface Active Compounds from Microorganisms", *Bio/Tech*, Vol. 10, Pages 60-65, 1992.
6. Guerra-Santos L, Kappeli O, Fiechter A, "Dependence of *Pseudomonas Aeruginosa* Continuous Culture Biosurfactant Production ON Nutritional and Environmental Factors", *Appl. Microbial. Biotech*, Vol. 24, Pages 443-448, 1986.
7. Banat I.M, Makkar R.s, Cameotra S.S, "Potential commercial applications of microbial surfactants", *Appl Microbiol Biotechnol*, Vol. 53, Pages 495-508, 2000.
8. Ross Phillip J. " Taguchi techniques for quality engineering", McGraw-Hill, Second Edition, 1996.
9. Mcinerney, " Biosurfactant and Enhanced Oil Recovery ", US Patent No .4522261 , 1985.